

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาไทย นอกจากจะเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่แสดงถึงความเป็นชาติไทย เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจของคนไทยทั้งชาติแล้ว ภาษาไทยยังเป็นเครื่องมือสื่อสารติดต่อ ทำความเข้าใจกันระหว่างคนไทยทั้งชาติด้วย ในชีวิตประจำวันของเรานั้นย่อมจะต้องใช้ ภาษาอยู่ตลอดเวลา เพื่อสื่อความรู้สึกและความต้องการ การสื่อสารจึงเป็นพฤติกรรมที่มีอยู่ใน ชีวิตประจำวันของมนุษย์ทุกเวลาขณะที่ตนอยู่ ผู้ที่สื่อสารไปคอบ้างมีประสิทธิภาพย่อมจะมี โอกาสประสบความสำเร็จในชีวิตดีกว่าผู้ที่หย่อนสมรรถภาพในการสื่อสาร หลายคนอาจคิดว่า การเรียนการสอนวิชาภาษาของตัวเองนั้นไม่จำเป็นและไม่มีความสำคัญ ทั้งนี้เพราะว่า ในชีวิตประจำวันเราก็ต้องใช้ภาษาอยู่แล้ว แต่โดยแท้จริงแล้วเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญยิ่ง ที่คนไทยทุกคนควรจะต้องได้เรียนภาษาของชาติและ "การสอนภาษาของชาตินั้นควรจะได้รับ ความสำคัญเป็นอันดับหนึ่งในวงการการศึกษา"¹ ดังนั้นในแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520 ซึ่งถือว่าเป็นแนวทางในการจัดการศึกษาของรัฐก็ได้กำหนดนโยบายเกี่ยวกับการเรียน การสอนภาษาไทยไว้อย่างชัดเจนว่า "รัฐพึงจัดการศึกษาให้ประชาชนชาวไทยทุกคนสามารถ ใช้ภาษาไทยได้เป็นอย่างดีในการติดต่อทำความเข้าใจกัน"²

¹ม.ล.บุญเหลือ เทพยสุวรรณ, ภาษาไทยวิชาที่ถูกลืม, (พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ มหานคร: สำนักพิมพ์บรรณกิจ, 2523), หน้า 3.

²กระทรวงศึกษาธิการ, แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520 (กรุงเทพฯ มหานคร: โรงพิมพ์ในเค็ดโปรดักชั่น, 2520), หน้า 6.

หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 เป็นหลักสูตรที่สนองต่อหลักการของการจัดการมัธยมศึกษาที่ถือว่า เป็นการศึกษาที่มุ่งใหญ่ วิชาความรู้ทั้งวิชาการและวิชาชีพที่เหมาะสมกับวัย ความต้องการ ความสนใจและความถนัด เพื่อให้แต่ละบุคคลเข้าใจและรู้จักเลือกอาชีพที่เป็นประโยชน์แก่ตนเองและสังคม หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นฉบับดังกล่าวนี้จึงมีโครงสร้างที่ประกอบด้วยกลุ่มวิชาต่าง ๆ ซึ่งมีทั้งส่วนที่เป็นวิชาบังคับ และวิชาเลือก

ส่วนที่เป็นวิชาบังคับซึ่งถือว่าเป็นส่วนหนึ่งที่ทุกคนต้องเรียนนั้นมีจุดประสงค์เพื่อที่จะสร้างเสริมความรู้ ทักษะและคุณสมบัติบางประการร่วมกันที่ถือว่าจำเป็นสำหรับความเป็นพลเมืองดี ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ความมั่นคงและปลอดภัยของประเทศชาติและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ส่วนที่เป็นวิชาเลือกซึ่งจะมีอยู่ประมาณ 1 ใน 3 ของวิชาทั้งหมด จะเป็นส่วนที่ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนได้ตามความถนัด ความสามารถและความสนใจ ทั้งนี้เพราะถือว่าหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 นี้เป็นหลักสูตรที่จบในตัวเอง ผู้ที่เรียนจบหลักสูตรนี้แล้วจะสามารถดำรงชีวิตเป็นพลเมืองดีของสังคมไทยและประกอบอาชีพเลี้ยงชีพได้ตามสมควร โครงของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 จึงประกอบด้วยกลุ่มวิชาต่าง ๆ 5 กลุ่ม คือ กลุ่มภาษา กลุ่มวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ กลุ่มสังคมศึกษา กลุ่มพัฒนาบุคลิกภาพ และกลุ่มการงานและอาชีพ¹

วิชาภาษาไทยเป็นวิชาหนึ่งในกลุ่มภาษา เป็นทั้งวิชาบังคับและวิชาเลือก และในเกณฑ์การจบหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นได้กำหนดไว้ข้อหนึ่งว่า "ผู้เรียนจะต้องได้หน่วยการเรียนไม่ต่ำกว่า 85 หน่วยการเรียน โดยเรียนวิชาบังคับและวิชาเลือกตามโครงสร้าง

¹กระทรวงศึกษาธิการ หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ฉบับแก้ไขครั้งที่ 1 (กรุงเทพมหานคร: จงเจริญการพิมพ์, 2520), หน้า 3.

ของหลักสูตรและจะต้องผ่านวิชาบังคับภาษาไทยและสังคมศึกษาจึงจะถือว่าจบหลักสูตร¹

จะเห็นว่าวิชาภาษาไทยเป็นวิชาหนึ่งที่มีความสำคัญยิ่งต่อการจบหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นของผู้เรียน เมื่อเป็นเช่นนั้นหลักสูตรวิชาภาษาไทยจึงเป็นสิ่งที่ผู้เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตรทั้งหลายควรจะให้ความสำคัญและเอาใจใส่เป็นพิเศษในกรณีที่ช่วยกันพัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตรให้มีความเหมาะสมกับสภาพการณ์อยู่ตลอดเวลา

ในแง่ของการพัฒนาหลักสูตรซึ่งถือว่าเป็นกระบวนการต่อเนื่องที่ไม่รู้จบ เป็นสิ่งที่จะต้องกระทำอยู่เสมอ นั่นคือ หลังจากที่หลักสูตรได้กำหนดจุดหมาย หลักการ โครงสร้างรายวิชา จุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหาวิชาแล้ว เมื่อมีการนำเอาหลักสูตรไปดำเนินการใช้ (Implementation) ภายใต้งบเงื่อนไขของการจัดสื่อการเรียน วิธีสอน การวัดผล ประเมินผลที่เหมาะสมสักระยะหนึ่งก็จำเป็นต้องมีการศึกษา ติดตามประเมินผลหลักสูตรทั้งในเชิงระยะสั้นระหว่างที่หลักสูตรกำลังดำเนินการใช้อยู่ (Formative Evaluation) และในเชิงระยะยาวเมื่อหลักสูตรได้ใช้ตามกำหนดเวลาแล้ว (Summative Evaluation) เพื่อที่จะให้ข้อมูลสะท้อนให้เห็นถึงสถานการณ์ของกระบวนการใช้หลักสูตรว่าจะไปตามที่คาดหวังไว้หรือไม่ มีปัญหา อุปสรรคในการใช้หลักสูตรอย่างไร มีอะไรที่ควรได้รับการแก้ไข ปรับปรุง ส่งเสริม เพื่อให้การใช้หลักสูตรสัมฤทธิ์ผล หรือควรที่จะต้องมีการปรับปรุงหลักสูตรอย่างไร ทั้งนี้โดยคำนึงถึงความเหมาะสมกับสภาพและเหตุการณ์ที่เป็นอยู่ซึ่งเปลี่ยนแปลงไปจากที่เป็นอยู่ในเวลาที่ประกาศใช้หลักสูตรนั้น ฉะนั้น "หลักสูตรจึงควร จะมีความคล่องตัวพอสมควร มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ต่าง ๆ ไปได้เป็นอย่างดีตลอดเวลา เพราะฉะนั้นการพัฒนาหลักสูตรจึงเป็นสิ่งที่ต้องทำอยู่เสมอเพื่อให้หลักสูตรเหมาะสมและทันสมัยตลอดเวลา"² และในการพัฒนาหลักสูตรนั้นก็จะต้องประกอบ

¹ เรื่องเดียวกัน, หน้า 5.

² สุจริต เพียรชอบ, หลักสูตร ลักษณะ แนวโน้มและการพัฒนาหลักสูตร (กรุงเทพมหานคร: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523), หน้า 25.

ควยบุคคลหลาย ๆ ฝ่ายตามที่ สุจริต เพียรชอบ ไท่กล่าวว้า

.....นอกจากนักวิชาการศึกษา ผู้บริหาร ที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญทางด้าน
หลักสูตรแล้ว ครู อาจารย์ผู้สอนควรจะมีส่วนรวมอย่างสำคัญในการพัฒนา
หลักสูตร เพราะครูเป็นผู้ที่อยู่ใกล้ชิดผู้เรียน เขาใจลักษณะ ความสามารถ
ความรู้ ความคิด ความสนใจและทัศนคติของผู้เรียนที่มีต่อวิชาต่าง ๆ เป็น
อย่างดี นอกจากนั้นยังเขาใจเนื้อหาของหลักสูตรเดิมว่า ยาก ง่าย เหมาะสม
หรือมีปัญหาเล็กน้อยเพียงใดอีกควย¹

และจากการวิจัยของ อภิวัฒน์ ปรีชาประศาสน์² เรื่อง "ความคิดเห็นเกี่ยวกับการ
การใช้หลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2518 หมวดวิชาภาษาไทย"
พบว่า ครูผู้สอน ผู้บริหาร ศึกษาพิเศษและนักเรียนมีความปรารถนาอย่างยิ่งที่จะมีส่วน
รวมในการร่างและปรับปรุง แกไขหลักสูตร

หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช-2521 ฉบับนี้เป็นหลักสูตรที่ประกาศใช้
โดยมิได้มีการทดลองใช้มาก่อน ดังนั้นจึงไม่มีโอกาสได้ทราบถึงข้อบกพร่อง ปัญหา หรือ
อุปสรรคต่าง ๆ ที่มีในหลักสูตร จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการประเมินผลหลักสูตรไป
พร้อม ๆ กันกับขณะที่หลักสูตรดำเนินการใช้อยู่ทั้งเป็นระยะ ๆ และเมื่อหลักสูตรใช้ครบ
กำหนดเวลาแล้ว

หลักสูตรวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นก็เช่นเดียวกัน หลังจากที่ไ้กำหนด
จุดประสงค์ โครงสร้าง จุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหาวิชาแล้วเมื่อนำไปใช้ภายใต้

¹ เรื่องเดียวกัน, หน้า 25 - 26.

² อภิวัฒน์ ปรีชาประศาสน์ "ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรประโยค
มัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2518 หมวดวิชาภาษาไทย" (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร
มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519), หน้า 120.

เงื่อนไขของการจัดสื่อการเรียน วิธีสอน และการวัดผล ประเมินผล ซึ่งได้ดำเนินการไปเป็นระยะหนึ่งแล้วนั้น กล่าวคือ เริ่มใช้ตั้งแต่ปีการศึกษา 2521 เป็นต้นมา จนถึงสิ้นปีการศึกษา 2523 ถือว่าเป็นการนำเอาหลักสูตรไปใช้ครบชั้นเรียน จึงควรที่จะได้มีการศึกษา ติดตามประเมินผลการใช้หลักสูตรดังกล่าว เพื่อที่จะได้ทราบถึงปัญหา อุปสรรค ขอบกพร่องต่าง ๆ ของหลักสูตร ในอันที่จะนำไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตรวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นต่อไป ทั้งนี้เพราะว่า "การประเมินผลหลักสูตรหลังจากที่ได้นำหลักสูตรไปใช้แล้วจะช่วยให้ผู้พัฒนาหลักสูตรและครูผู้สอนทราบถึงปัญหาต่าง ๆ ได้"¹

✓ การนำเอาหลักสูตรไปใช้นับได้ว่าเป็นขั้นตอนที่สำคัญยิ่งของการพัฒนาหลักสูตร ทั้งนี้เพราะว่าเป็นขั้นที่จะสะท้อนให้เห็นว่าในทางปฏิบัตินั้น ความมุ่งหมาย เนื้อหา ตลอดจนกิจกรรมการเรียนการสอนที่กำหนดไว้ในหลักสูตรสามารถนำไปปฏิบัติให้สัมฤทธิ์ผลได้มากน้อยแค่ไหน มีอะไรที่ยังบกพร่อง มีปัญหา อุปสรรค ฯลฯ ที่ควรจะต้องได้รับการปรับปรุงแก้ไข และผู้ที่จะสามารถให้ข้อมูลได้ดีที่สุดคือผู้ที่นำเอาหลักสูตรไปใช้จริง อันได้แก่ครูผู้สอนและผู้บริหารโรงเรียน ดังที่ มารศรี ภิรมย์ราชไทกล่าวไว้ว่า

....ในการนำเอาหลักสูตรไปใช้ให้สัมฤทธิ์ผลนั้นจำเป็นต้องอาศัยบุคลากรหลายฝ่ายในโรงเรียน ซึ่งได้แก่ ผู้บริหาร หัวหน้าหมวด ครูผู้สอน เจวทูหนาที่ และนักเรียน จากบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการนำเอาหลักสูตรไปใช้ดังกล่าว จะเห็นได้ว่า ครู เป็นตัวจักรที่สำคัญที่สุด ดังนั้นครูจึงต้องมีความรู้และทำความเข้าใจกับหลักสูตรและการสอนเพื่อที่จะสามารถจัดกิจกรรมการสอนที่เหมาะสมแก่ผู้เรียน ส่วนผู้ที่มีความสำคัญน่าจะกล่าวถึงคือ ผู้บริหาร ซึ่งจะต้องเป็นผู้ให้คำแนะนำความรู้ ความสะดวก ตลอดจนกำลังใจ เพื่อให้การสอนการเรียนบังเกิดผลตามความมุ่งหมายของหลักสูตร²

¹มารศรี ภิรมย์ราช "การใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับพุทธศักราช 2518 ในเขตการศึกษา 2" (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519), หน้า 50.

²เรื่องเดียวกัน.

นอกจากนี้ สุจริต เพียรชอบ ก็ยังได้กล่าวถึงความสำคัญของครูผู้สอนในการนำเอาหลักสูตรไปใช้ให้สัมฤทธิ์ผลว่า

...ในแง่ของการนำเอาหลักสูตรไปใช้ ผู้สอนเป็นผู้ทำให้หลักสูตรบังเกิดผล
 แผลหลักสูตรจะดีเลิศ เลอปานใด หากครูผู้สอนไม่เข้าใจจุดมุ่งหมาย แนวความคิด
 และเนื้อหาในหลักสูตรอย่างถ่องแท้แล้ว หลักสูตรจะไม่มีวันบรรลุเป้า
 ประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างแน่นอน¹

ดังนั้นผู้วิจัยจึงเห็นว่าควรที่จะได้มีการสำรวจและศึกษาความคิดเห็นของผู้ที่
 เกี่ยวข้องกับการนำเอาหลักสูตรวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521
 ไปใช้โดยตรงซึ่งได้แก่ ครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และผู้บริหารของ
 โรงเรียน เพื่อที่จะได้ทราบถึง ปัญหา อุปสรรค ขอบกพร่องต่าง ๆ ของหลักสูตรดังกล่าว
 อันจะเป็นประโยชน์และมีความสำคัญต่อการเรียนการสอน การจัดทำสื่อการเรียนการสอน
 การวัดผล ประเมินผล ตลอดจนเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุง แก้ไขหลักสูตรวิชาภาษาไทย
 ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโอกาสต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาภาษาไทยและผู้บริหารโรงเรียน
 เกี่ยวกับการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช
 2521
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาภาษาไทยและผู้บริหาร
 โรงเรียนเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
 พุทธศักราช 2521

¹สุจริต เพียรชอบ, หลักสูตร ลักษณะ แนวโน้มและการพัฒนาหลักสูตร,
 หน้า 25 - 26.

สมมุติฐานของการวิจัย

ความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาภาษาไทยและผู้บริหารโรงเรียนเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเฉพาะความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ของครูผู้สอนและผู้บริหารในโรงเรียน
2. ตัวอย่างประชากร ใช้วิธีสุ่มจากครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในสังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยไม่คำนึงถึงผลประโยชน์ในการสอนและอาบุของประชากร
2. ผู้ตอบแบบสอบถาม ตอบแบบสอบถามตามความรู้สึกที่แท้จริงของตน เพราะฉะนั้น ความคิดเห็นที่ได้จะถือว่าเป็นความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ที่เชื่อถือได้

คำจำกัดความ

ครูผู้สอน หมายถึง ครูผู้ทำหน้าที่สอนวิชาภาษาไทยให้แก่นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521

ผู้บริหาร หมายถึงผู้อำนวยการ อาจารย์ใหญ่ ครูใหญ่ ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่าย
 วิชาการ ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ฝ่ายวิชาการ ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการและหัวหน้าหมวดวิชา
 ภาษาไทยในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีการสอนประโยคมัธยมศึกษาตอนต้น

โรงเรียน หมายถึงโรงเรียนมัธยมศึกษาที่เปิดสอนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
 สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

หลักสูตร หมายถึง หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ซึ่งกระทรวง
 ศึกษาธิการประกาศใช้เมื่อวันที่ 3 ตุลาคม 2520

การดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาข้อมูลจากหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 และจาก
 หนังสือ เอกสาร วารสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรทั่วไปและเฉพาะหมวดวิชาภาษาไทย
2. ศึกษาข้อมูลจากการสัมภาษณ์หรือสอบถามผู้ที่เกี่ยวข้องกับการนำเอาหลักสูตร
 ไปใช้ คือ ครูผู้สอนและผู้บริหารโรงเรียน
3. จัดทำแบบสอบถามจำนวน 2 ชุด ชุดที่หนึ่งสำหรับผู้บริหารโรงเรียน แบบ
 สอบถามชุดที่สอง สำหรับครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น แบบสอบถามทั้ง 2
 ชุด แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ
 - ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไป
 - ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรวิชาภาษาไทยในค่าน
 จุดประสงค์
 โครงสร้าง เนื้อหารายวิชา
 การจัดการเรียนการสอน
 การวัดผล ประเมินผล
 - ตอนที่ 3 ปัญหา อุปสรรค ความต้องการและข้อเสนอแนะ

แบบสอบถามทั้ง 2 ชุด เป็นแบบเลือกตอบ (Checklist) แบบมาตราส่วน
ประเมินค่า (Rating Scale) และแบบปลายเปิด (Open - end) แบบสอบถามทั้ง
สองชุดนี้จะแตกต่างกันเฉพาะในตอนที่ 1 เท่านั้น

4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 7 ท่าน ตรวจสอบดู
ความเหมาะสมและให้ขอเสนอแนะเพื่อปรับปรุงแก้ไข

5. นำแบบสอบถามที่แก้ไข ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try - Out) กับครู
ผู้สอนวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และผู้บริหารโรงเรียน จำนวนกลุ่มละ 15 คน
เพื่อหาข้อบกพร่องของแบบสอบถามสำหรับการปรับปรุงอีกครั้งหนึ่ง

6. ส่งแบบสอบถามที่แก้ไข ปรับปรุงครั้งสุดท้ายไปยังกลุ่มตัวอย่างประชากร
คือ ครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญ
ศึกษาศวากลางจำนวน 30 คน ส่วนภูมิภาคจำนวน 12 เขตการศึกษา ๆ ละ 10 คน
รวม 120 คน รวมทั้งสิ้น 150 คน และส่งแบบสอบถามไปยังผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา
ที่เปิดสอนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา สวากลาง 30 คน ส่วนภูมิภาค
จำนวน 12 เขตการศึกษา ๆ ละ 10 คน รวม 120 คน รวมทั้งสิ้น 150 คน

7. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาด้วยวิธีการทางสถิติ โดย
คิดค่าคะแนนเป็นร้อยละ หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) หาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ตลอดจน
เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูผู้สอนและผู้บริหารโดยการหาค่าที (t - test) ทดสอบ
ความมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยนำเสนอข้อมูลในรูปตารางประกอบคำอธิบาย

8. สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและขอเสนอแนะ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้จากกรวิจัย

1. ทำให้ทราบถึงความคิดเห็นของครูผู้สอน และผู้บริหารเกี่ยวกับหลักสูตร
วิชาภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521
2. ทำให้ทราบถึงปัญหา อุปสรรคและข้อขัดข้องต่าง ๆ ในการนำเอาหลักสูตร
วิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ไปปฏิบัติ
3. เป็นแนวทาง ข้อเสนอแนะในการนำเอาหลักสูตรวิชาภาษาไทย ระดับ
มัธยมศึกษาตอนต้น ไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุผลตามเจตนารมณ์ของหลักสูตร
4. เป็นแนวทางในการปรับปรุง แก้ไขหลักสูตรวิชาภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษา
ตอนต้นในโอกาสต่อไป.

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย